

[Lange.]

at komme Landbruget til Hjælp ved at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet? Og det Forslag, der blev fremsat i Gaar om en Kartoffelmelsordning, er det ikke ogsaa et Forslag, der gaar ud paa at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet og derved komme Landbruget til Hjælp? Men naar man kan gøre det paa disse Omraader, maa det heller ikke være saa helt forkert, naar vi fra konservativ Side mener, at man ogsaa paa andre Omraader vilde kunne yde Landbruget Hjælp ved at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet.

Men, som sagt, en Akkordlovgivning tror vi ikke er den Maade, man hjælper Landbruget paa. Og naar jeg hørte den højtærede Minister sige som Forsvar for en Moratorieordning, en Indefrysningsordning, at Akkordlovgivningen var til mest Gavn for de Landbrugere, som havde en meget stor Gæld, og for de Landbrugere, som passede deres Ejendomme daarligst, saa synes jeg i og for sig, dette er fældende for Akkordlovgivningen. For det kan dog ikke være Mening, at det er de Landbrugere, som passer deres Ejendomme daarligst, der først og fremmest skal hjælpes.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at jeg har vist en saa ringe Forstaaelse af Landbrugets Forhold, at det i høj Grad har overrasket ham. Ja, den højtærede Landbrugsminister burde selvfølgelig kende Landbrugets Forhold bedre end jeg, men jeg er nu ikke sikker paa, at det er Tilfældet. Jeg kender nemlig Landbrugets Forhold godt gennem et helt Livs Erfaring, og jeg ved ogsaa, at den store Del af Landbrugerne ikke mener, at Hjælpen til Landbruget er Akkordlovgivning; det falder slet ikke sammen med den danske Landbrugers Tankesæt, at han skal hjælpes ad denne Vej. Den danske Landmand ved ogsaa meget vel, at den Henstand, man søger at skaffe ham gennem disse Lovgivningsforanstaltninger, den har han meget vel kunnet faa ved frivillig Overenskomst med sine Kreditorer. Man kan nok tale, som den højtærede Minister, om de velhavende Kreditorer og de haardhændede Kreditorer, men Landboerne ved meget vel, at baade fordi det er nødvendigt, men ogsaa fordi man ønsker det, stiller Kreditorerne sig overordentlig forstaaende overfor Landboerne i den nuværende vanskelige Tid. Men det, man gennemfører ved denne Ordning, er ikke, at Kreditorerne ogsaa har en vis Medindflydelse, ogsaa skal være med til at bestemme,

om de vil give Henstand. Nej, Rettighederne bliver Debitors, og Pligterne bliver Kreditors, og man kan nu ikke bygge et Lands Kreditforhold og økonomiske Forhold paa dette Grundlag.

Den højtærede Landbrugsminister vilde tillægge mig den Udtalelse, at Købmændene havde ydet Landbruget Kredit for at støtte Landbruget. Det var ikke en rigtig Gengivelse af mine Ord. Jeg sagde, at naar Købmændene havde givet Landmændene Kredit, havde de i mange Tilfælde paa denne Maade støttet Landbruget, og mange Landboere vil sikkert erkende, at de gennem en saadan Støtte har haft Mulighed for at arbejde sig fremad. Men selvfølgelig sagde jeg ikke, at Handelsstanden havde gjort dette alene for at støtte Landbruget, for der er desværre ikke ret meget Erhverv, der kan drives ud fra filantropiske Synspunkter. De Erhvervsvirksomheder, som ikke er nødsagede til at tage Eksistensmulighederne med i Betragtning, er meget snart talt, og derfor maa naturligvis den handlende ogsaa tage Eksistensmulighederne med i Overvejselen ved sine Dispositioner.

Endelig sagde den højtærede Landbrugsminister, at naar man havde fjernet Bestemmelsen om de 35 pCt. Tillæg til Akkorden, var det, fordi man nu vilde indefryse *hele* Beløbet; derfor var de 35 pCt., man i sin Tid indførte, kun en Begyndelse, medens man nu gjorde Skridtet fuldt ud. Det er ikke rigtigt, for i de Tilfælde, hvor man vil naa til Akkord, vil man jo ikke indefryse Resten af Gælden. Der bliver en betydelig Forringelse for Kreditorerne i alle de Tilfælde, hvor man søger at opnaa Akkord. Dertil kommer, at det skaber en Ulighed mellem de Folk, der har søgt Akkord efter den gamle Lov, og dem, der søger Akkord efter den Lov, som nu kommer. De Folk, der har faaet Akkord inden denne Lov, har foruden at betale en Dividende til deres Kreditorer maattet forpligte sig til under visse Betingelser yderligere at betale 35 pCt., som de fremtidige Akkordanter vil blive fritaget for.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre, der sagde, at de Handelsrepræsentanter, som var indsat i de Retskredsudvalg, der blev nedsat i Henhold til Akkordloven af 1927, ikke var Kreditorrepræsentanter, de var Repræsentanter for bestemte Erhvervsorganisationer. Jeg tror nu nok, at det under de Forhandlinger, der fandt Sted, da denne Lov blev gennemført, var tydeligt fremme, at deres Opgave var at være